

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۸ اپریل ۲۰۱۸

طالب و سوختاندن مکاتب

سه شنبه- ۲۸ حمل ۱۳۹۷- کابل: در خبر ها خواندیم که طالب، آتش زدن مکاتب در مهمند دره را کار امریکائی ها، دولت مزدور و داعش که از آن به حیث ملیشای دولت و امریکا نام برده، اعلام داشته آن را به شدت تقبیح نموده است. خواندن چنین خبری انسان را بدین فکر می اندازد:

۱- آنهایی که عمر شان بیشتر از من است به تجربه مستقیم دریافته اند و ما افتان و خیزان در جریان جنگ بزرگ شده ایم، چیزی به تجربه مستقیم و چیزی هم شنیدگی از دهان این و آن، می دانیم که وقتی نوکران روس در افغانستان به قدرت رسانیده شدند، در کنار مقاومت های خود جوش مردمی و تعدادی عملیاتهای برنامه ریزی شده جنبش چپ، اسلام سیاسی جهت تحقق ستراتیژی بی ثبات ساختن حاکمیت مزدور، یکی از نخستین تکنیک هائی که به کار می برد، آتش زدن مکاتب، ویران کردن پلها و پلچک ها، تخریب راه های موتر رو و راه بندان و اذیت مسافران بود، آنها با این تکنیک ها، گذشته از این که نیروهای دولت دست نشانده را همه روزه به دنبال خود سیاه سرگردان می نمودند، اعتبار و اتوریته آنها را نیز زیر سوال برده، اعتماد مردم را نسبت به حاکمیت دولتی از بین می بردند.

۲- از آن جایی که روند به قدرت رسیدن طالب، زیاد طول نکشید، آنها در آغاز فرصت این را نیافتند تا دشمنی و خصومت شان را با مکتب به نمایش بگذارند، مگر وقتی به قدرت رسیدند به جبران گذشته ها پرداخته، با تمام قواء کوشیدند تا در مناطق خارج از تصرف شان تمام مکاتب را آتش بزنند و در مناطق تحت نفوذ خودشان درب مکاتب را بسته و یا به مدرسه مبدل بسازند. این واقعیتی است که همین چندی قبل، یعنی قبل از اشغال خونبار افغانستان به وسیله امریکا و شرکاء همه آن را تجربه نموده ایم.

۳- وقتی اینک طالب ادعا می کند که مکتب سوختاندن کار وی نه بلکه کار دولت مزدور، نیروهای اشغالگر و داعش است از چند حالت خارج نیست:

الف- اگر دروغ می گوید، باید نوشت "بچه افضل کمت، پیش پنج هم پنج، پیش صاحب پنج هم پنج".

ب- اگر راست می گوید، باید از خود و از طالب پرسید، چه شد که دشمنان مکتب، علم و معرفت یک باره دوست و طرفدار مکاتب شده اند و گذشته از آن که نمی خواهند مکاتب را آتش بزنند، آنهایی را که به چنین کار سخیفی دست می یازند نیز به شدت محکوم می نمایند؟ آیا پاکستان به مثابه خالق طالب، بر سیاست هایش تغییر وارد نموده و یا سیاست جدید طالب برخاسته از روابط جدیدش با ایران، روسیه و چین است؟

صادقانه بنویسم، من که نتوانستم این معما را حل نمایم، چه بهتر آنهایی که به طرفداری از طالب گلو پاره می کردند و یا هنوز هم می کنند، جواب این پرسش را بدهند و بنویسند که این تغییر سیاست آیا از تغییر ارباب برخاسته است و یا این که گذشت و ضرورت های زمان طالب را هم به این نتیجه رسانده است که فقط می توان با تکیه بر عنصر آگاهی، به جنگ علیه امپریالیسم و ارتجاع رفت و پیروز شد.

دیده شود چه می شود!!!